

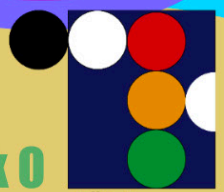
Vydanie:
Júl 2023

Školský online časopis

DELTTA

MAGAZINE

www.spsdtt.sk 0

SPŠD Trnava

Ročník 2, číslo 5

Vydavateľ:

SPŠ dopravná v Trnave

Výroba:

Pavol Ocelka

Mgr. Zuzana Kupcová

Šéfredaktorka:

Mgr. Zuzana Kupcová

Redaktori:

Monika Janečková

Patrícia Balogová

Róbert Kandray

Lukáš Antal

Samuel Vojtela

Simona Novanská

Veronika Kubovičová

Adam Rón

Matej Porubský

CENA: nepredajné

OBSAH

Editoriál - 2

Rozhovor s pánom riaditeľom - 3-4

Ako ne(dostať) 5 na maturite - 5-6

Výborná reprezentácia - 7

Blacktongue thief - 8

Call of Duty - 9-10

9FFF Zabudnutý rekordér - 11-13

Falcon F7 - 14 -15

Tomorrowland - 16

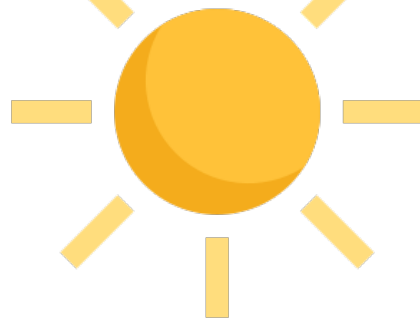
REISEN – der WORTSCHATZ - 17-19

Let's go travel - 20 -21

Anglická literárna súťaž - 22 - 24

Nájdí si ma v Paríži - hádanka - 25 - 27

V službách nepriateľa - 28 - 35

EDITORIÁL

Ahojte, Dopraváčky a Dopraváci!

A je to tu! Čas, na ktorý všetci s motýlikmi v bruchu čakáme – letné prázdniny. Máme za sebou opäť vcelku náročný a rýchly školský rok. Priniesol nám však znova množstvo nových skúseností, vedomostí a iných okolností, ktoré nás posúvajú vpred a časť z nich sme sa snažili zachytiť i v našom online školskom časopise DelTTa. Ocitli sme sa v školskom roku, ktorý môžeme označiť za „najakčnejší“, pretože sa počas neho zorganizovalo viac ako 100 školských akcií, súťaží, prednášok, exkurzií...

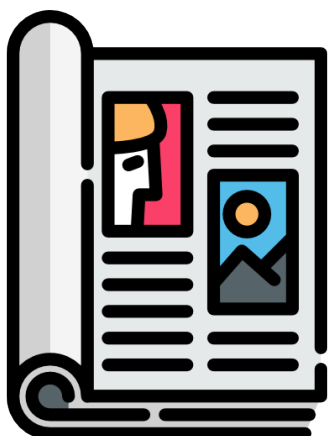
Je pred nami posledné číslo časopisu v školskom roku 2022/2023. O pár mesiacov privítame nielen nový školský rok, ale aj nových študentov – prvákov, ktorí vstúpia do nášho cechu – Dopravákov.

Ešte pred tým si však užijeme kopec zábavy a voľna.

Júnové číslo časopisu je v znamení práve očakávaného oddychu a sčasti rekapitulácie roka (najmä čo sa maturít týka). Dúfam, že si v ňom opäť niečo nájdete, pričom spočinie vaša pozornosť.

Budeme radi, ak sa pohodlne usadíte a hoci i prestávku si spríjemníte čítaním našich článkov.

Mgr. Zuzana Kupcová

P.S.

Chceš sa aj ty stať súčasťou redakčnej rady?

Máš zaujímavý koníček? Si v niečom „Profík“?

Venuješ sa niečomu už zopár rokov?

Uvítame každého žiaka, ktorý by rád priložil ruku k dielu. Môžeš si vyskúšať písanie článkov, korektúru textov, vytváranie grafických doplnkov, ilustrácií, ankiet, „prácu skutočného fotografa“ a podobne. Máš možnosť prísť sa nezáväzne pozrieť na jedno z našich online stretnutí, prispievať jednorazovo, ale aj stať sa riadnym členom - bezplatne. V prípade záujmu nás nezapodni kontaktovať na našom maili (delтта.casopis.spsdtt@gmail.com). Kontaktovať nás môžeš v priebehu celého školského roka.

Rozhovor s pánom riaditeľom

1. Ako vnímate prácu riaditeľa na našej škole ?

Vnímam to s pocitom zodpovednosti a s pokorou, lebo to nie je ľahká práca riaditeľa školy. To znamená, že musím riešiť každý deň veľa problémov, často aj nečakaných, ale na druhej strane beriem túto školu ako moju "srdcovku", lebo som sem chodil ako študent, učil som tu a stále tu učím, takže mám záujem, aby sa táto škola rozvíjala.

2. V rámci práce aké mestá a štáty ste mali možnosť navštíviť ?

Miest som mal možnosť navštíviť veľa a to hlavne po Slovensku. Určite dopravné školy ako je Zvolen, Bratislava, kde chodím pravidelne na porady, Košice, ale aj v rámci projektu "Študuj dopravu" som bol v Martine, na vysokej škole v Žiline. To sú moje najčastejšie "zastávky" a čo sa týka zahraničia som navštívil hneď za rohom Českú republiku, a taktiež som bol služobne v Nemecku.

3. Práca riaditeľa musí byť z môjho pohľadu dosť vyčerpávajúca, a preto by ma zaujímalo, čomu sa radi venujete vo voľnom čase?

Vo voľnom čase rád chodím na hory, mám rád Tatry ale i Rakúske Alpy, to znamená, že moja dovolenka je skôr horská ako morská, rád si cez prázdniny nájdem čas i na prečítanie dobrej knihy, zaujímam sa a mám rád šport, sledujem prevažne futbal, takže to je taký môj relax, to je asi všetko, na čo môžem mať čas.

4. Ste vo voľnom čase športovo aktívny ?

V mladosti viac ako teraz, to už je aj na mne vidno (úsmevne). Snažím sa, keď sa dá, ísť plávať, niekedy idem na bicykel, a, samozrejme, turistika.

5. Leto sa nám blíži a s ním prichádzajú aj dva mesiace voľna, máte víziu na ideálne strávené leto ?

Ideálne strávené leto pre mňa je mať svätý pokoj, aby mi stále nevyzváňal telefón, ale to sa nedá splniť. Čiže ideálna vízia je byť s ľuďmi, ktorých mám rád v nejakom príjemnom prostredí, ako napríklad vo Vysokých Tatrách, stráviť tam pekný týždeň a to ma vždy nabije energiou.

6. Keď porovnáte výučbu z hľadiska teórie a praxe, v čom sa odlišuje dnes od rokov, kedy ste tu boli učiteľom ?

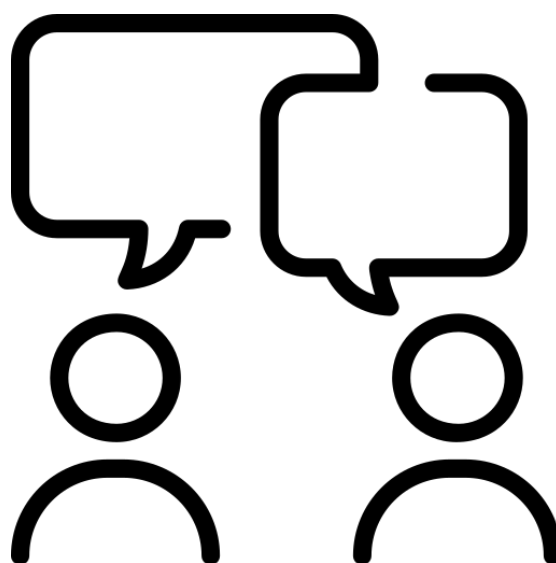
Zmenilo sa toho ozaj veľa, a to najmä z hľadiska digitalizácie výpočtovej techniky. Také možnosti v minulosti neboli, ako sú práve teraz. Myslím si, že táto škola je oveľa lepšie vybavená, čo sa týka praktického vyučovania v porovnaní, ako na tom bola v minulosti a aj kapacitne si vystačíme v rámci tejto školy, pretože predtým študenti našej školy chodili na rôzne detašované pracoviská na iné školy. Myslím si, že po tejto stránke je to lepšie, ale, samozrejme, je tu vždy čo zdokonaľovať a riešiť.

7. Máte nejaké životné krédo ?

To je dobrá otázka. Snažiť sa žiť v prítomnú chvíľu, pretože minulosť nezmeníme a budúcnosť ovplyvníme, ale nie zas úplne. Preto sa snažím žiť ten deň, ktorý tu je, riešiť problémy a žiť v radosť, ktoré ten deň so sebou prináša.

8. Máte nejakú úsmevnú príhodu, na ktorú radi spomínate ?

Škole hovorím “živý organizmus”. Nikdy neviete, čo vás “ čaká za dverami”. Takýchto veselých príhod je naozaj veľa. So študentmi som chodil na exkurzie. Tam človek zažije veľa toho a aj takého, čo sa potom nehovorí v škole. Raz som spomínal na jednu príhodu z maturitnej skúšky. Učiteľka slovenského jazyka sa pýtala študenta, „Čo napísal Hviezdoslav ?” Snažila sa mu pomôcť a povedala mu, že to býva často na Vianoce v televízií. Samozrejme, chcela počuť Hájnikovu ženu, avšak ako odpoveď dostala Mrázika. Príhoda je veľa, to by bolo aj na knihu už možno.

Ako (ne)dostať 5 na maturite (odkaz pre nižšie ročníky) II., alebo hrach na stenu - Ing. Peter Papík, riaditeľ školy

Takmer presne pred rokom som tu uverejnil blog „Ako (ne)dostať 5 na maturite (odkaz pre nižšie ročníky)“ po skúsenosti zo skúšania na ústnej maturite v minulom roku. Bol som ešte čerstvo „rozpálený“ z nezodpovednosti niektorých študentov a nižším ročníkom som chcel prezentovať dobre mienené rady. Výsledok? Po roku som skúšal na ústnej odbornej maturite znova (triedy IV.EA a IV.EC) a, žiaľ, musím skonštatovať, že ako by som pred rokom a potom aj na hodinách, keďže som v týchto triedach aj učil, hrach na stenu hádzal. Mohol by som celý blog prekopírovať a uviesť ho znova, len opraviť číslo študentov, ktorí neuspeli. A, žiaľ, je vyššie -z tej skupiny, kde som skúšal - 13,3 % !

Len zopakujem, že študenti môžu na maturite použiť vlastné referáty z odborných predmetov. Je to legálny „ťahák“, z ktorého možno počas prípravy na odpoveď čerpať. Tak prečo taký výsledok?! To ozrejmia niektoré odpovede - citáty od maturitného stola na otázku: „Veď tieto veci ste mali v referáte, prečo ste to nepoužili?“ „Ten referát som si tam nedal“ (študenti si pred maturitou ukladajú referáty na nosič, ktorý odovzdávajú a potom môžu použiť na maturite). „Prečo?“ „Neviem, na ktorom notebooku som to robil a nenašiel som to.“ Učiteľ : „Ale veď sú všetky na Edupage, tak Vám ten Váš referát otvorím na Edupage a popíšete mi ten obvod.“, odpoveď : „Ja to neviem, nerobil som to, to robil spolužiak“. A takýchto citátov by som mohol uviesť viac.

Nechápem to. Ako sa dá pomôcť študentom viac, než dovoliť im použiť pri odpovedi vlastné referáty z odborných predmetov? Áno, to sú tie referáty, na ktoré študenti nadávajú, že majú cez školský rok s nimi veľa roboty. Lenže tu môžu veľmi pomôcť, preto ich robíme. No ale to chce, aby si ich študent robil sám a nekopíroval ich od spolužiakov, aby si tam dal teoretický rozbor, ktorý si sám zostaví a nielen prekopíruje, že potom ani nevie prečítať, čo tam má!

Ďalší postreh. Študenti chodia na prax, napríklad študenti IV.EC a na vlastné oči videli počas 4-tého ročníka zariadenia, o ktorých sa učili priamo v praxi. Mali zabezpečeného odborníka z praxe, ktorý sa venoval len im. Lenže ich to nezaujímalo, často sa mi tento kolega, ale aj zamestnanci, kde študenti chodili, sťažovali, že vôbec nepočúvajú, hrajú sa s mobilmi a tu je výsledok!

My, čo sa zaujímate o futbal, či hokej, vieme, že kvalita, či nekvalita sa ukáže v dlhodobej súťaži. Jeden zápas sa môže vydať, či nevydať, ale dlhodobá súťaž ukáže, kam-ktoré mužstvo patrí. Tak je to i s maturitou. Znáмка z predmetu sa môže podariť nejako uhráť, ale na maturite, kde sa vyžaduje prepojenie súvislostí z jednotlivých predmetov, sa kvalita, či nekvalita nadobudnutých vedomostí ukáže naplno.

Samozrejme, boli i kvalitné a potešiteľné odpovede, lebo máme aj zodpovedných študentov, ale číslo neúspešných ma hnevá. Určite niekomu hneď napadne pripomienka, že bol Covid a či sme to, že prvé dva ročníky sa učili dištančne, brali do úvahy. Brali! Keby nie a skúsime s rovnakou náročnosťou ako pred covidom, tak to číslo neúspešných je možno dvojnásobné!

Toto nie je o Covide, ale o zodpovednosti, či nezodpovednosti jednotlivcov. Opýtajte sa tých, čo neuspeli, nech si dajú ruku na srdce a povedia, kde je problém. Jednu vlastnosť má súčasná mladá generácia totiž dobrú – sú väčšinou úprimní. Ak ju použijú, tak pôjdu pred zrkadlo a uvidia, kde je problém.

Samozrejme, že to budeme analyzovať i u nás v predmetových komisiách, lebo toto sa nedá len tak prejsť mlčaním a prijmemo opatrenia. Ale určite nie také, ktoré by viedli k zníženiu cieľových požiadaviek! To sa kým som tu riaditeľ nestane. Budeme musieť zvýšiť, podľa mňa, určite náročnosť a kontrolu vedomostí a vypracovávania referátov počas štúdia. No individuálna zodpovednosť sa učí a dosahuje ťažšie.

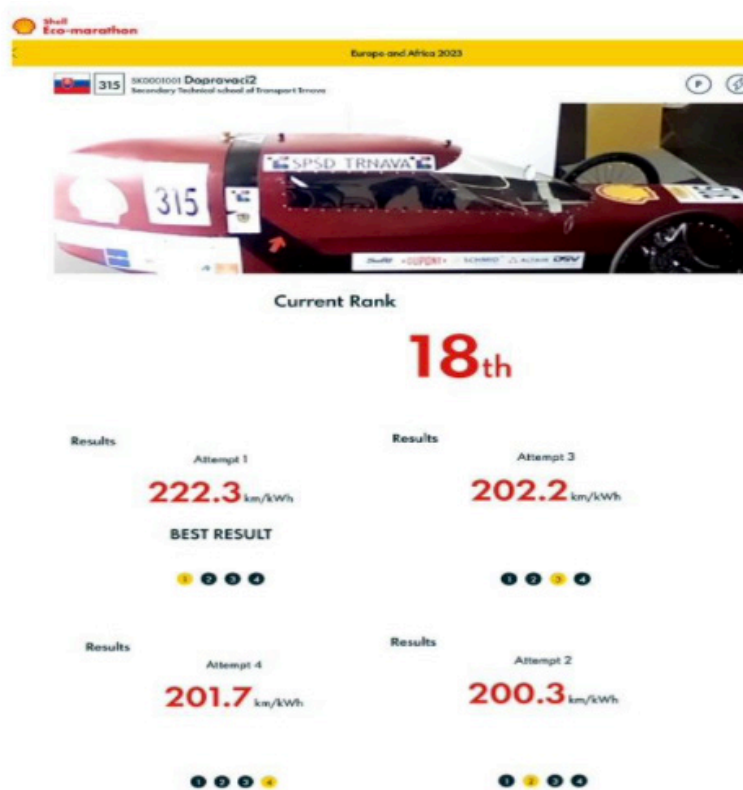
Úspešným maturantom blahoželám k úspechu a ďakujem všetkým, ktorí sa zodpovedne pripravili a tým neúspešným zopakujem vetu predsedu maturitnej komisie: „Máte možnosť opravy, život v mnohých prípadoch opravnú možnosť po zlyhaní neponúka, maturita áno.“

Snáď príde poučenie a študenti nižších ročníkov čítajte s porozumením!

Výborná reprezentácia

Tím Dopraváci výborne reprezentoval našu školu, kraj a Slovensko na medzinárodnej súťaži Shell Eco Marathon vo francúzskom Nogare v dňoch 20.- 25.5.2023. Na pretekoch nastúpili s vlastnoručne zostrojeným trojkolesovým vozidlom na batériový pohon s hmotnosťou len 29 kilogramov. Dostal sa do hlavnej súťaže, kde všetky štyri jazdy boli platné a úspešné – v každej prekonal svoj doteraz najlepší výsledok 176 km/kWh a dosiahli nový vlastný rekord 222,3 km/kWh. Celkovo skončili na 18. mieste. Celkovo bolo vyše 130 účastníkov z Európy a Afriky, v kategórii elektrická batéria 26. Ďakujeme za vzornú reprezentáciu školy na medzinárodnej úrovni.

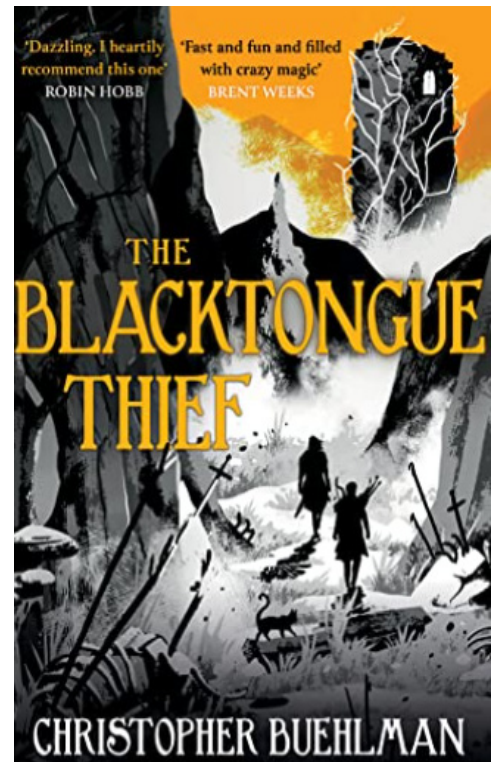

Blacktongue thief

Blacktongue thief je kniha , ktorá bola vydaná 25. mája. Je od autora hororových kníh Christopher-a Buehlman-a. Blacktongue thief je jeho prvá (dark) fantasy kniha.

Dej

Príbeh sa odohráva z pohľadu hlavnej postavy Kinch Na Shannack , sarkastického a vtipného zlodēja s problémom. Za svoj zlodejský tréning dlhuje veľa peňazí cechu zlodějov. Kinch sa s partiou ďalších ľudí snaží okradnúť cestovateľa, ktorý im skříži cestu, ale cestovateľom, je Galva, odvážna drsná rytierka, ktorá prežila brutálne goblinské vojny. Galva hľadá svoju kráľovnú, ktorá je nezvestná, pretože severné mesto, v ktorom sa nachádza obsadili obry. Kinch-ovi sa so šťastím podarí utiecť, ale jeho šťastie mu dlho nevydrží, keď zistí, že sa opäť stretne s Galvou a bude sa s ňou musieť vydať a nájsť kráľovnu. Do ich dobrodružstva sa zapletie slepá mačka, ktorú Kinch zachránil a pomenoval Bully Boy.

Dej je linerárny.

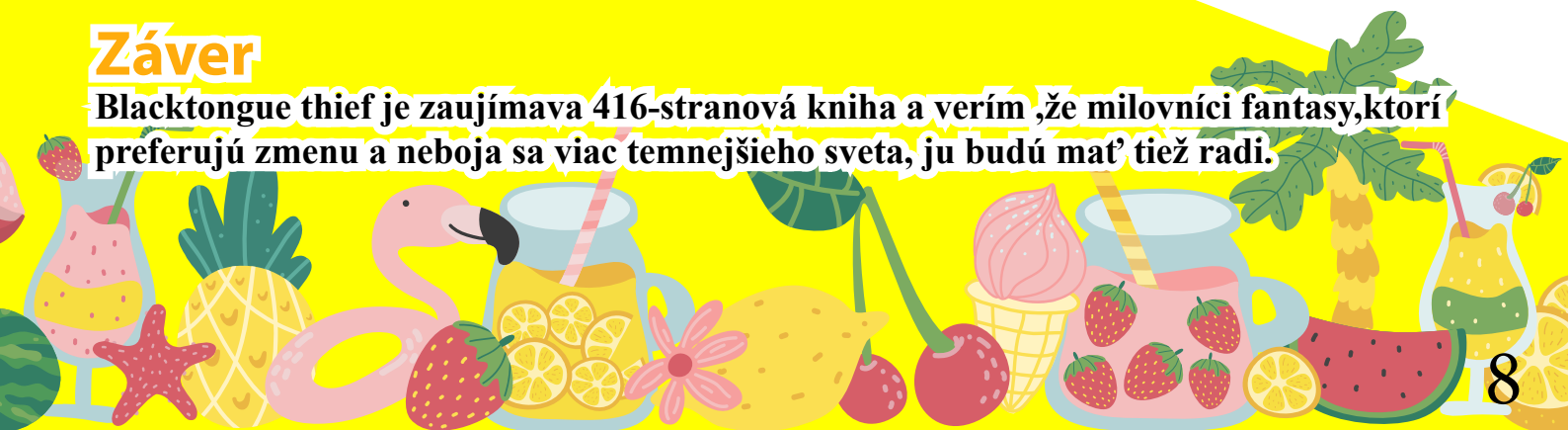
Tón knihy potvrdzuje štítok dark fantasy. Svet je plný zrady, vojen... Súboje sú krátke a agresívne. V knihe, ale túto agresivitu a zlosť sveta dopĺňajú vtipné momenty, ktoré mi neprišli nútené.

Svet používa bežné fantasy trópy, ako sú goblini, čarodejnice a mágiu, ale autor podľa mňa využíva svoje skúsenosti s horror žánrom a to mu umožnilo vytvoriť unikátny svet. Goblini narozdiel od ostatných médií, kde sú slabí a sú typickými nepriateľmi pre slabých dobrodruhov, sú v tomto svete obrovským nebezpečím. Taktiež mágia má svoj rolu. Nie každý dokáže v tomto svete vyvolať elementálov, ale skoro každý dokáže použiť očarované objekty, magické tetovania alebo, ak má šťastie, tak sa môže narodiť s darom, akým je byť CIPHER.

V knihe sú aj nové jazyky, nárečia, mýty, piesne a podobne.

Záver

Blacktongue thief je zaujímavá 416-stranová kniha a verím, že milovníci fantasy, ktorí preferujú zmenu a neboja sa viac temnejšieho sveta, ju budú mať tiež radi.

CALL OF DUTY

Mgr. Zuzana Kupcová

Call of Duty: Black Ops je populárna vojenská akčná hra, ktorá sa zameriava na bojové misie a operácie. Hra zahŕňa niekoľko morálnych hodnôt, ktoré pomáhajú hráčom chápať význam etiky v boji. Táto hra sa veľakrát zahráva s kontroverznými témami a často je terčom kritiky kvôli mnohým morálnym otázkam, ktoré v hráčoch vyvoláva počas hrania. „Vojenské strieľачky z prvej osoby sú obľúbeným produktom, ale sú kritizované a označované za nástroje propagandistických diskurzov. Väčšina z týchto kritikov má pravdu. Veľa týchto hier sú propagandistické zariadenia, ktoré propagujú epické konvenčné príbehy hrdinstva.“ Táto práca sa zameriava na štyri morálne hodnoty, ktoré sú implementované v hre Call of Duty: Black Ops.

Pravda a transparentnosť:

Pravda a transparentnosť sú jednou z kľúčových morálnych hodnôt, ktoré sú implementované v hre Call of Duty: Black Ops. Hráči musia dodržiavať pravidlá a zákony, ktoré platia pre vojenské operácie a musia byť otvorení o svojich skutkoch a rozhodnutiach. Vo viacerých misiách v hre sa hráči musia rozhodnúť, ktoré informácie zdieľať so svojím tímom a ktoré zadržať. Hráči sa musia riadiť zákonom a byť transparentní voči svojmu tímu a spolupracovníkom.

Zodpovednosť:

Zodpovednosť je dôležitá morálna hodnota, ktorá je implementovaná v hre Call of Duty: Black Ops. Hráči sú zodpovední za svoje skutky a rozhodnutia a musia byť schopní prijať dôsledky svojich skutkov. V niektorých misiách v hre sa hráči musia rozhodnúť, či majú vykonať úlohu, aj keď to môže mať negatívne dôsledky pre niektorých ľudí. Práve v tejto hre sa často nachádzajú aj skutky, alebo možnosti zapríčinenia sa vojnového zločinu, čo protirečí akémukoľvek morálnemu kompasu a to len z dôvodu, aby hra bola zaujímavejšia. „Medzi časté zločiny patrí mučenie, ničenie civilného majetku, priame útoky na civilistov, používanie nedovolených zbraní a streľba zranených vojakov. Mučenie je najčastejším zločinom v tejto hre, často používané ako súčasť výsluchu, ktorý sám o sebe môže byť porušenie zákona v od postavenia väzňa“ Hráči musia konať zodpovedne spoločnosti.

Mier:

Mier je ďalšou morálnou hodnotou, ktorá je implementovaná v hre Call of Duty: Black Ops. Hra zdôrazňuje dôležitosť mierových riešení konfliktov a ukazuje hráčom, že násilie nie je jediný spôsob, ako riešiť problémy. V niektorých misiách v hre sa hráči musia rozhodnúť, či majú použiť násilie, alebo nie. Hráči musia byť schopní zvážiť všetky možnosti a nájsť riešenia, ktoré nielenže zachránia životy nevinných civilistov, ale predovšetkým zabránia svetovým konfliktom medzi mocnosťami, ktoré by mohli potencionálne znamenať koniec sveta takého, aký poznáme. „Všetky divoké, neučené zvieratá sa usilujú len o to, aby sa páčili samy sebe a, prirodzene, sledujú následky svojich vlastných sklonov, bez ohľadu na dobro alebo ujmu, ktorá z ich potešenia narastie iným“ A práve táto hra zdôrazňuje dôležitosť faktu, že ľudia, ako inteligentné tvory, nesmú myslieť len na to, ktorá časť výsledku ich akcií sa odzrkadlí v ich osobnom živote. Pretože vo vojne hrá veľké množstvo faktorov, ktoré nemožno riešiť na základe subjektívnych potrieb.

Dôstojnosť:

Dôstojnosť je poslednou morálnou hodnotou, ktorú spomíname v hre Call of Duty: Black Ops. Táto hodnota sa týka rešpektovania ľudských práv a dôstojnosti každého jednotlivca. Hráči musia byť schopní rozlišovať medzi správnym a nesprávnym správaním voči ľuďom, ktorých stretávajú v hre. Vo viacerých misiách sa hráči musia rozhodnúť, či majú dodržať medzinárodné právo a zachovať ľudské práva, alebo nie. Hráči musia byť schopní rešpektovať ľudskú dôstojnosť a chrániť životy a práva ostatných. Problém nastáva v momentoch, kedy sú hráčovi dané možnosti mierového konania a násilného konania. Samozrejme, hra založená na vojenských konfliktoch bude mať aj konfliktné riešenia, dôležité je, aby dané riešenia boli morálne opodstatnené. „Hoci sú konflikty v spoločenských vzťahoch nevyhnutné, ľudia dokážu ku konfliktom pristupovať rovnako konštruktívne, ako aj deštruktívne. Pri konštruktívnom a kooperatívnom prístupe ku konfliktom je možné odhaliť dôležité problémy a nespravodlivosť“

9FF Zabudnutý rekordér (časť 1)

Adam Ron, I.C

Automobily Porsche sú sami o sebe dokonalosť. Od roadsteru Boxster, po menej známe 944, 968, 928 a 914, cez legendárnu 911, až po skvosty ako Carrera GT a 356A, Porsche nikdy nesklamalo podať univerzálny balíček auta. Kombinácia prémiového interiéru a skvelého ovládania a motorizácií urobili z Porsche ikonu. Majú obrovské kultúry po celom svete, a ľudia ich zbožňujú. No potom sú tu ale niektorí ľudia a firmy, ktoré sa rozhodli posunúť túto latku ešte ďalej. Taký RUF začal s modifikáciami Porsche 911 už od roku 1975. Takýchto firiem je veľa, a 9FF som si vybral, lebo si myslím, že nie je tak široko známa, a ukázala nám, čoho sú základy modelov Porsche schopné, výkonné, aj použiteľné.

9XX Fahrzeugtechnik Fatthauer (9FF) je firma založená Janom Fatthauerom v roku 2001. Tento ambiciózny projekt sa zdal veľmi sľubný, keďže Fatthauer bol vysoko postavený inžinier. Všetko sa to odštartovalo v roku 2004, keď Fatthauer vypustil na Nardó Ring (12,5 kilometrová kruhová trať v Taliansku) 9FF T6. Dosiahlo 372 kilometrov v hodine, čo bol veľmi úspešný pokus. To ale ešte v decembri 2004 ukázali niečo neuveriteľné. Postavili na základe Porsche 996 ďalšie auto, ktoré zlomilo rekord najrýchlejšieho auta na zemi. 9FF V400, poháňané 6-valcovým boxerom so zväčšeným objemom z 3600 kubických centimetrov na 3746, a dvoma turbodúchadlami. Vyvinulo 843 konských síl a dosiahlo maximálnu rýchlosť 388 kilometrov v hodine (241 míľ v hodine).

A lámanie rekordov iba pokračovalo. Model TRC-85, založený na Porsche generácie 997, dosiahol rekord najrýchlejšieho kabrioletu legálneho na cesty. Dosiaholo 380 kilometrov v hodine. Jeho následník, TRC-91, ktorý bol založený na modeli 997 Turbo, a dosahoval neuveriteľných 910 konských síl a 392 kilometrov v hodine!

A úspech iba pokračoval. Roky 2007 a 2008 boli pre 9FF veľmi dôležité. Vzniklo spomínané TRC-91, 9FF CT-78 (založené na 2007 Porsche Cayman), ktoré prekonal rekord najrýchlejšieho automobilu poháňaného na alternatívne palivo (bioetanol), a ich najznámejšie auto s najväčším potenciálom - 9FF GT9.

GT9 bolo založené na Porsche 911 GT3, ktoré je priradované k dokonalému športovému autu - motor vzadu, zadný náhon, manuálna prevodovka, a kopa výkonu. GT9 prevzalo všetky tieto elementy, až na pár dodatkov. GT9 malo umiestnený motor v strede kvôli rozloženiu váhy, a disponovalo úplne novým telom, kompletne odlišným od GT3. Motor bol tiež silno upraveným plochým šesťvalcom z GT3, so zvýšeným objemom z 3600 kubických centimetrov na 4000 a dvoma turbodúchadlami. Toto bizarné auto v apríli 2008 testovalo pod GPSkou 9FF, a namerali mu maximálnu rýchlosť 409 kilometrov v hodine, čo bolo iba kúsok za 411km/h SSC Ultimate Aero TT, vtedajšieho rekordéra.

GT9

GT9 malo neskorej viacero verzii, z toho dva mali potencial zlomit' d'alšie rychlostný rekord. 9FF GT9-R, ktoré malo dosiahnuť 414 kilometrov v hodine a 1120 konských síl- toto ale nikdy nebolo otestované, takže je to iba d'alšie čo keby. 20 kusov bolo vyrobených. O 3 roky neskôr bolo vydané d'alšie rekord lámajúce hyperauto, GT9-Vmax. Malo odobrané všetko, čo by bránilo voľnému priebehu vzduchu okolo auta, na zadných kolesách malo kryty. Špecifikuje sa, že má 1381 konských síl, a maximálnu rýchlosť 437 km/h. GPS test ešte ale nebol urobený.

Medzitým všetkým vzniklo v roku 2011 GT9-CS (ClubSport), ktoré nebolo určené na lámanie rekordov, ale ako okruhová hračka. Znížený objem motora, znížený výkon a krútiaci moment, ale dodaný prítlak z aeropaketu z neho urobili naozaj rýchly okruhový špeciál.

GT9 je naozaj unikátne auto. Vyvoláva viac otázok ako odpovedí, ale fakt, že tie autá existujú, a sú naozaj funkčné, vo mne vyvoláva pocit, že tých rýchlostí sú naozaj schopné.

Takže toto bola prvá polovica príbehu o tomto prestížnemu úpravcovi. V d'alšej polovici sa dozviete o najrýchlejších 9FF s Porsche telom na planéte, o kúzlach s bioetanolom, d'alších zaujímavých projektoch, bankrote a vrátenie firmy späť do biznisu, a všetkých 15 dosiahnutých rekordov.

Stay tuned!

Falcon F7

Samuel Vojtela 2.C

Nové číslo znamená aj nové auto. V tomto čísle som si zvolil ďalší americký vysokovýkonný automobil. V tomto prípade vám predstavím Falcon F7, čo je skoro neznáme americké superauto, takže sa niečo nové i dozviete.

Proces navrhovania superšportu podľa konceptu amerického dizajnéra Jeffa Lemkeho sa začal v roku 2009, súbežne so založením spoločnosti Falcon Motorsports. Na premiére vozidla predchádzal debut predprodukčného prototypu na severoamerickom medzinárodnom autosalóne a o dva roky neskôr bol na tej istej výstave predstavený sériový model F7. F7 je špeciálne v tom, že veľmi málo ľudí o ňom vie a ak ste o ňom nepočuli, neďivím sa vám. Ja som sa o ňom tiež dozvedel pred možno 3 rokmi, ale hneď ma zaujal. Poďme si povedať niečo „málo“ o číslach tejto „stíhačky“.

Parametre:

Falcon F7 sa doteraz vyrába a predáva v dvoch výkonnostných verziách. Základná verzia mala 7.0L osemvalec do V (V8) bez turba, s výkonom 630 BHP (469kW) a 6-stupňovou manuálnou prevodovkou. Tieto čísla sú naozaj prekvapivé, keď si vezmete, že Falcon je neznáma automobilka, ktorú skoro nikto nepozná a hneď prvé auto, ktoré urobili, aby malo taký veľký motor a taký veľký výkon, si môžete s pokojným svedomím povedať: „Amerika“. Každopádne, toto bola základná motorizácia, lenže F7 má ešte jedno eso v rukáve, resp. dve.

Druhá výkonová verzia mala ten istý motor ako základná, lenže mala dve tu bodúchadlá. To znamená, že výkon sa určite zvýši, ale nikto asi nečakal, že tak rapídne. Verzia s dvoma turbami mala výkon omračujúcich 1100 BHP (820kW). Vedel som, že bude mať verzia TT (twin turbo) väčší výkon, ale bol som prekvapený o koľko. Nárast o 470 BHP, je ako nárast o výkon celého Mercedesu C63 AMG, a to nie je pomalé auto. Takisto má TT 6-stupňový manuál, ale neviem, či by som mal takú odvahu to šoférovať, alebo sa v tom len viezť. To by bolo asi všetko k výkonom, tak si povedzme niečo o dizajne.

Je to krásny kus auta. Divné mi na F7 príde to, že síce je to americké auto, ale vyzerá viac európsky až ázijsky. Dizajn je prekvapivo ostrý a hranatý, a strašne sa mi to páči. Auto má zozadu dva veľké výfuky, ktoré sa nachádzajú v strede zadnej časti, a kvôli tomu vyzerá ešte viac ako stíhačka. Bohužiaľ, interiér už nie je taký oslnivý ako exteriér. Interiér vyzerá veľmi lacno a plastovo. Tak juhoeurópsky (to nie je pochvala), ale predsa len by sa to dalo vydržať. Čo sa týka spoľahlivosti, veľa vám toho nepoviem, keďže sám o tom toho veľa neviem, ale človek si vie domyslieť, ako spoľahlivé bude superauto z USA, s motorom v strede, ktorého sa urobilo menej jak 10 kusov, a súčiastky si muselo brať s iných lacných áut (čiže extra spoľahlivé asi nie), ale na druhú stranu, F7 sa vyrába doteraz. Tým myslím, že na stránke si môžete objednať F7, a oni vám ju poskladajú, čiže diely sa budú dať nájsť.

Zaujímavosti:

Falcon F7 bola limitka, čo znamená, že si zaň veľa pýtali. Vtipné je to, že auto sa volá F7, čo asi aj predznamenáva množstvo modelov, ktoré sa vyrobili (7) a za každý si pýtali minimálne 225 000 amerických dolárov. Úprimne, keby mám toľko peňazí, nekúpil by som si ho. Žiadny bohatý človek si počas kupovania superauta nepovie: „Nechcem žiadne Ferrari, žiadne Lambo alebo Jaguar. Ja si kúpim auto od nejakej neznámej firmy z Michiganu, ktorá si zaň účtuje 225 000 dolárov a vôbec neviem, či je spoľahlivé, alebo bezpečné.“ Falcon F7 mal taktiež možnosť odmontovať strechu, aby sa z toho stala v podstate targa alebo roadster. To má výhodu v tom, že budete lepšie počuť ten osemvalec za vami.

Tomorrowland

Patrícia Balogová III.A

Tomorrowland je jeden z najväčších a najvýznamnejších hudobných festivalov na svete. Je to festival elektronickej hudby, ktorý sa odohráva v Belgicku v meste Boom pri Antverpách. Funguje od roku 2005, kedy ho organizovala spoločnosť ID&T Belgium. V roku 2007 po prvýkrát vo svojej histórii trval dva dni a v roku 2017 sa po prvýkrát tento festival odohral v dvoch

týždňoch a to od štvrtka do nedele. Avšak minulý rok, v roku 2022, sa festival odohral až v troch týždňoch. Festival sa koná nielen v letných, ale aj v zimných mesiacoch, pričom na oboch vystupuje viac ako 100 DJ-ov. Zimná časť festivalu sa odohráva vo Francúzku v centre francúzskych Álp od roku 2018. Aj napriek pandémie sa tento festival v rokoch 2020 a 2021 odohral a to vo virtuálnej forme.

Keďže je o tento festival enormný záujem, obstarat' si lístky na túto akciu nie je také jednoduché. Najprv je potrebná predregistrácia, kde prvých 10 ľudí z každej zeme získa predkupné právo a prvý predregistrovaný je zvolený za ambasádora, čo prináša mnohé privilégia. Potom je potrebné stihnúť svoj lístok kúpiť v elektronickom obchode lístkov, ktorý sa otvára v dvoch turnusoch. Pri kúpe ste zaradení do fronty a postupne Vás vpúšťajú do el. obchodu.

Ak lístok si stihnete zakúpiť, zašlú vám náramky, ktoré nielen že budú slúžiť pri vstupe, ale aj pri všetkom, čo si budete na mieste kupovať, keďže je festival v tzv. cashless móde. No a nakoniec, ak vám príde náramok je už len potrebné ho aktivovať a nabiť peniazmi.

Môžete sa tešiť na množstvo svetoznámych interpretov, ako napr. 3 Are Legend, Alan Walker, Timmy Trumpet, Afrojack, Alesso, Diplo, Helena Hauff a mnoho ďalších. Je to nezabudnuteľný zážitok a každý, kto má možnosť ísť na tento festival, by ju mal využiť.

REISEN – der WORTSCHATZ

Der Urlaub

Der Urlaub bedeut für die meisten Leute die schönste Zeit des Jahres. Reisebüros und Reisenagenturen bieten alles möglich an: einen Aufenthalt in den Bergen, am Meer, an den Seen, auf dem Bauernhof inmitten schöner Natur, den Besuch verschiedener Städte mit ihren Sehenswürdigkeiten.

7 Tricks, wie man richtig billig (oder umsonst) reist

1. Flexibel sein

Wer spontan ist und nicht an ein bestimmtes Reisedatum gebunden, kann unglaublich viel Geld sparen. Schnäppchen-Portale wie Urlaubsguru, Urlaubspiraten oder Travelzoo vermitteln Gutscheine und komplette Reisen zu teils unglaublich günstigen Preisen. Da findet man schon mal eine Kreuzfahrt für unter 200 Euro in die Karibik oder eine 16-tägige Reise nach Florida für knapp 408 Euro – inklusive Flügen und Mietwagen. Über eine App bekommt man die neuesten Schnäppchen als Push-Nachricht – und kann bei Bedarf sofort zuschlagen. Auch wer über die gängigen Reiseportale Lastminute bucht, hat gute Chancen auf kräftige Rabatte.

2. Im Ausland arbeiten

Wer keinen Puffer für den Urlaub angespart hat, muss trotzdem nicht zu Hause bleiben. Wie wäre es zum Beispiel, wenn Sie für ein paar Wochen oder Monate im Ausland Geld dazuverdienen und sich dadurch Ihren Aufenthalt finanzieren? Zum Beispiel als Englisch- oder Deutsch-Lehrer, als Au Pair, animateur, Reiseführer, Barkeeper oder Hostel-Mitarbeiter.

Der einfachste Weg, im Ausland zu arbeiten, ist ein Work & Travel-Visum. Damit können Traveller unter 35 Jahren bis zu zwölf Monate in einem anderen Land leben und sich durch Kurzzeitjobs finanzieren. Deutschland hat mit verschiedenen Ländern entsprechende Work & Travel-Abkommen getroffen; zu den beliebtesten Zielen zählen Australien, Neuseeland und Kanada. Für die USA gibt es eine gesonderte Genehmigung, das sogenannte J1-Visum.

Der Vorteil von Auslandsjobs: Man lernt Land und Leute viel besser kennen als bei einer normalen Urlaubsreise. Und verbessert ganz nebenbei seine Sprachkenntnisse.

3. Wwoofing

Ziegen melken an der Neße, Mangos ernten in Thailand, Pferde pflegen in Südafrika: Wer von richtigem Landurlaub träumt, sollte „WWOOFing“ ausprobieren – für Kost und Logis auf Farmen in aller Welt arbeiten. Die Abkürzung steht für „World Wide Opportunities on Organic Farms“ und dahinter steht ein einfaches Prinzip: Freiwillige helfen auf ökologischen Bauernhöfen und bekommen dafür Übernachtung und Verpflegung gratis. Mehr zum WWOOFing lesen Sie hier.

4. Housesitting

In einer Luxusvilla wie auf dem Foto wohnen und keinen Cent dafür zahlen? Werden Sie einfach Housesitter und kümmern sich um Häuser oder Wohnungen, deren Eigentümer gerade verreist sind. Dafür registriert man sich zum Beispiel bei „House Carers“ oder „Mind my House“ und kann sich dort auf entsprechende Gesuche bewerben oder sich selbst als Housesitter anbieten.

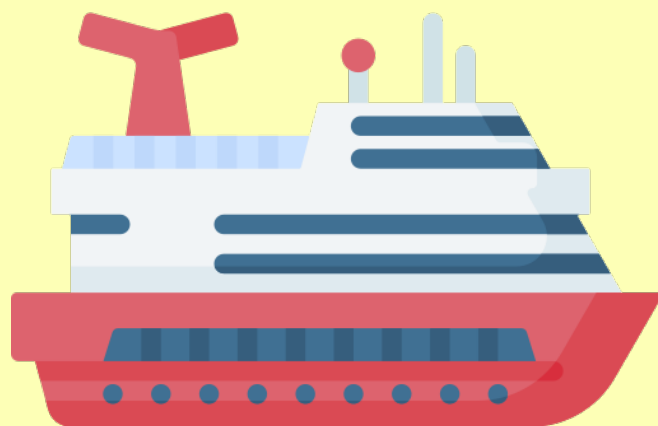
5. Unterwegs selbst kochen

Restaurantbesuche verschlingen viel von der Urlaubskasse. Dabei gibt es so viele Möglichkeiten, unterwegs selbst zu kochen. Buchen Sie zum Beispiel statt eines Hotelzimmers ein Apartment mit kleiner Küchenzeile, was preislich oft keinen Unterschied macht. In Ferienwohnungen und -häusern ist ohnehin eine Kochmöglichkeit vorhanden.

Eine Alternative zu kommerziellen Unterkünften sind Privatwohnungen: Auf der Website Airbnb zum Beispiel bieten Millionen Nutzer weltweit ihr Zuhause zur Untermiete an. Toll zum Kochen unterwegs eignen sich auch Grillplätze. In Australien zum Beispiel stehen überall an Aussichtsplätzen und in Parks Gas-Grillstationen, die über Geldeinwurf funktionieren.

6. Kostenlos Stadtführungen mitmachen

Was die wenigstens wissen: Man muss keine teurere Stadtführung buchen, um das Wichtigste zu erfahren. Viele Metropolen weltweit bieten interessierten Besuchern Gratis-Touren an. Eine Liste mit freien Stadtführungen in europäischen Städten finden Sie hier.

Viel Geld sparen kann man auch mit speziellen Tourist Cards, in denen oft die Nutzung öffentlicher Verkehrsmittel, freier Eintritt in Museen und verschiedene Rabattaktionen enthalten sind.

7. Kostenlose Städtetipps von Insidern

Der kleine Streetfood-Markt im Hinterhof, der Second-Hand-Laden mit Riesen-Auswahl an Designer-Schnäppchen – nicht alle richtig guten Tipps stehen im Reiseführer. In mehreren Städten weltweit haben sich deshalb die sogenannten „Greeter“ zusammengeschlossen, die Touristen die spannendsten, aber nicht unbedingt bekanntesten Seiten ihrer Stadt zeigen. Das ganze kostet die Teilnehmer keinen Cent. Die Idee der Insider-Stadtführung stammt ursprünglich aus New York: Dort zeigen Ehrenamtliche Urlaubern schon seit Jahren unbekannte Ecken ihrer Heimatstadt abseits des Massentourismus. In Deutschland gibt es die Greeter inzwischen unter anderem in Berlin, Hamburg, Stuttgart und Mannheim.

Die Ressource: Spar-Urlaub: 9 Tricks, wie man richtig billig (oder umsonst) reist (travelbook.de)

Let 's go travel

The summer is coming and everybody in this school is crazy about finishing our duties and to start relaxing. Everybody loves to travel, so it's no surprise to find that the English language has plenty of words you can use when you're going on holiday. Words to describe long trips round the world, to short getaways that let you take a little break from the stresses and strains of everyday life, the words and phrases below are all figures of speech that you can use to liven up your conversations and writing style when you're talking about travelling in English.

Hit the road

Hit the road is a slang term for setting out on a journey. In this phrase, 'hit' refers to the physical contact between your feet and the road – the pavement you walk or drive on. This phrase is actually quite versatile and has a few meanings besides going travelling. You might say it when you're thinking about heading home – "It's getting late, so I think I'm going to hit the road" – or, like Ray Charles uses this phrase in his song, it can be a command telling someone to leave you alone – "Hit the road, I'm not looking for a boyfriend."

Globetrotting

This is a word used to describe someone who's going on a long journey around the world, and a globetrotter is someone who travels a lot, and all over the world, especially for sightseeing. However, people also use it when they're talking to anyone they know who's going on holiday anywhere. Even if your friend is only going for a short holiday across the border you might say "Oh, you're such a globe-trotter!" – in a jokey way, almost to tease them. The –trotting part comes from the word trot, which is the gait of a horse or other four-legged animal that is somewhere between a walk and a canter – a pleasant pace at which to travel. It's also a word that's been made famous by the New York basketball team the Harlem Globetrotters.

Take off or jet off

If your friends find out you've booked a holiday, they might ask where you're taking off to. Or if someone spots you carrying a suitcase they might say "Where are you jetting off to?" This does make it sound like they're talking to you as if you're a rocket about to be launched, but really it's just a figurative term that refers to the flight you're going to catch. We all daydream about jetting off somewhere, especially when the weather's bad and we're stuck at our computer in the office!ñ

Get a little R&R

No, not 'rock n roll'. When people talk about taking some time out to get a little R&R, they're talking about getting a little rest and relaxation. Many of us are looking to do just that when we travel on holiday. This acronym actually comes straight out of the US military. The army uses many acronyms, and in the US army R&R can stand for rest and recuperation or rest and recreation too. It's the term given to the free time a soldier has while on leave, and like many military slang terms it's crossed over into everyday civilian language too.

Gallivant

Here's one to use when you're truly travelling for pleasure. To gallivant, or go gallivanting, means to wander from place to place seeking pleasure and amusement – so definitely not to be used when you're going on a boring business trip. Its first known use dates back to 1823, and originally it mean to go about indiscreetly with members of the opposite sex – essentially being free and easy with your time. Its original meaning is thought to come from the word gallant, a word used to describe a man who is charmingly attentive and chivalrous to women. Along the way its meaning has softened, and it's used to describe anyone who's travelling in search of fun – "He's been gallivanting all over the country instead of looking for a job."

Anglická literárna súťaž medzi partnerskými školami

Naši angličtinári sa rozhodli odmeniť aj dvoch žiakov, ktorých práce postúpili do finálneho kola 1.ročníka anglickej literárnej súťaže partnerských škôl. Emil Plachý (1.EB) a Pavol Piaček (1.EC) napísali veľmi dobré anglické básne na tému “Every time I wake up, I’m a different person”. Obom prajeme veľa ďalších úspechov!

PS: O našich šikovných žiakoch sa dozvedeli aj v zahraničí :-)
Anglická literárna súťaž medzi partnerskými školami - Obrázok 1

VÝHERNÉ PRÁCE a ich umiestnenie:

“Every time I wake up, I’m a different person.”

Oliver Krajčovič, IV.EA, 1st Place, SPŠ dopravná Trnava

It’s evening. I’m at a Christian event with other same-thinking believers. An unforgettable atmosphere is here. Many of them have made a significant decision. It’s so great to see it. I have just one concern. How many of these youths can keep it up? Will they last more than a few days, or will everything stop by tomorrow morning?

You know what I’m talking about. Often we get excited too fast. before going to bed, we feel highly motivated to achieve our dreams and work on projects. We see the success and fulfilment. But as we wake up, 90% of that just goes away. It’s lost in dreamland. As if all the enthusiasm has dried up after we sleep it off. Sometimes we regret the promises we made in this euphoria or aren’t passionate about it as we were before.

At times, it looks like every time we wake up, we are no longer the same people that went to sleep. As if we should start every morning from the beginning by gaining new power and motivation or reminding ourselves why we ignited yesterday.

Maybe this is happening, because we have no time for dreaming. There are essential things that we must do. The school is waiting,... Life interrupts the “could be” with its daily routine. Luckily, it is our choice whether or not the “could be” becomes “could have been.”

To summarize, there is no doubt that everybody has experienced losing passion overnight. It is part of our lives, we must learn to live with.

“Every time I wake up, I’m a different person.”

Kristián Pastorek, LG 4, 2nd Place, SPŠ E. Beneše a OA Břeclav

Yes! I got her number. I’m supposed to call her tomorrow, even though we exchanged our numbers. Usually, I’m not that active, when it comes to girls, but she is really cute and funny. She likes to do any sorts of sports and she is working at the local candyshop. I definitely should visit her someday! Anyway it’s getting late. I have to be ready, because tomorrow is a big day. I’m gonna drink my casein protein and get to bed.

NO! What the hell is this? I have to be dreaming. This has to be a dream, no way! I need to check myself in a mirror. How am I black? Wh yam I dreaming about being a black man? Wait, this isn’t a dream. I got a text from the girl that I met yesterday. By the way her name is Julia. What am I supposed to do? I need some explanation how to reverse this transformation. Well, what if I just go back to sleep and wake up the way I’m supposed to be. I don’t want lose myself, my real self. I can’t deal with Julia now, I got my own problems. How can I show up looking like this, she wouldn’t recognise me at all. I would look like creep, that stalks her. Screw it. I’m just gonna head back to bed. Let’s see if anything is going to change.

You gotta be kidding me. Now I am Julia herself? I’m not doing any drugs, I swear. It’s gotta be something with that night I met her. I wonder how she looks now. Is she the same o now she looks me perhaps. But I kinda like that though. She has some really nice boobs, but I don’t have time for such nonsense. I should contact her and ask her about this, if she doesn’t know anything what is currently happening. Wait, someone is ringing. It’s some obese guy that I don’t know. Here he comes Hey I’m Julia.

"Every time I wake up, I'm a different person."

Rasťo Bacigal, IV.EA, 3rd Place, SPŠ dopravná Trnava

Wake up, get ready to start the day,
breeze on my skin just doesn't feel the same.
Feeling a new way, who was that yesterday?
Did I make a mistake? Am I ready to take the blame?

When I look at me I see a sakura,
spring...my flowers are blooming and thriving.
Summer wind steadily takes all my flowers while my leaves grow.
All that sweet smell is fading and giving end to an era,
things change as the new times are arriving.
Things change, on my branches sits a crow.
Leaves falling down with the strenghts of winds and its flows.
Flow so powerful I'm losing all of me...or am I?

Wake up, get ready to write a new story,
yesterday faded so did I, any my old self.
Today I'm sensing hints of glory,
blame wasn't on me and this time I know it myself.

When I look at me now, I'm coming up roses.
Petals and leaves are part of me, even thorns,
I can't be perfect, thorns will always be a part of me.
Am I a different person again, is that what my choice is?
Staying the same is what harms,
evolving as a person is what makes me free.

Waking up as a different person is what keeps me going.
I know this way I'll keep glowing.

Glowing brighter than a summer sun.
Constatnt change is as strong as a gun.
Staying the same is like an endless summer afternoon.
Bored of yourself before you see the light of the moon.

Nájdí si ma v Paríži - Logická hádanka

Matej Porubský I.EC

Letné prázdniny nenávratne klopú na dvere a to je čas, kedy na poslednú chvíľu už letenky zoženiete len ťažko či dopravné prostriedky sú v tomto čase využívané v plnej miere. Rovnakú situáciu zažili turisti v Paríži, avšak neboli to „dopraváci“, pretože tí sa v cudzom meste vyznali celkom dobre.

V Európe by ste ťažko hľadali okrem Moskvy mesto, ktorého metro systém je rušnejší ako ten v Paríži. Tento fakt pravdepodobne nebralo do úvahy desať turistov, ktorí sú v tomto meste prvýkrát. Každý z nich sa nachádza na inom mieste, ako ich „drahá polovička.“ Avšak, ak by v rovnaký čas vyrazili metrom do staníc za svojimi priateľkami, samozrejme, najkratšou cestou, trvalo by to každému určitý čas.

Usúd'te pomocou mapy parížskeho metra, aký dlhý čas trvá najkratšia cesta zo staníc A do staníc B a z toho pomocou indícií zistíte, v akej stanici sa turista a jeho priateľka nachádza.

Predpokladáme, že medzi každými dvoma stanicami metra je rovnaká vzdialenosť, ktorú metro prejde za 2 minúty. Ak turista musí v stanici prestupovať na inú linku, čakanie na metro mu zaberie taktiež 2 minúty. Trasy každého turistu, po ktorých cestujú netrávajú rovnaký čas.

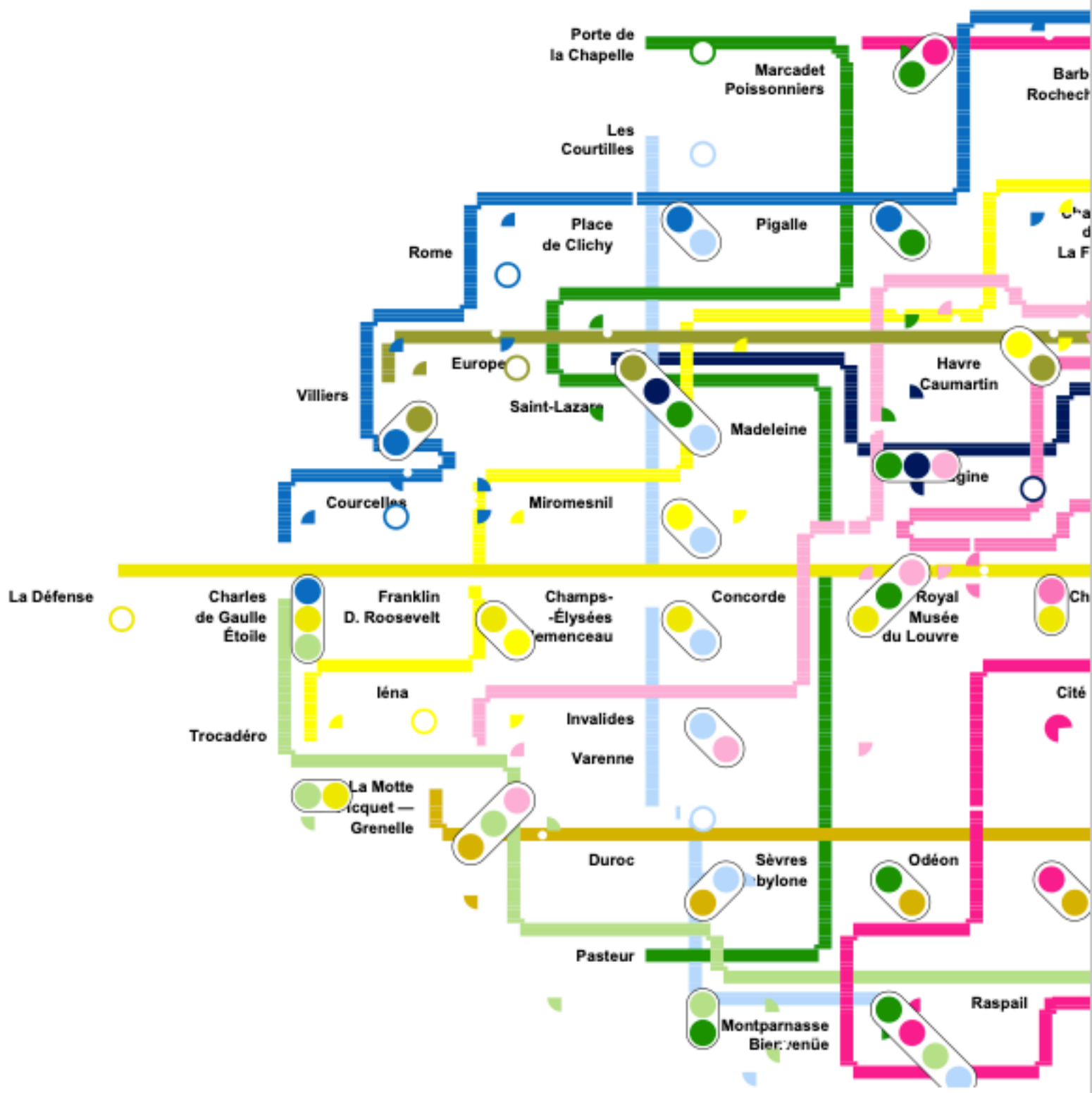
Poznámka: Mapa metra je špeciálne vytvorená len na účely hádanky. Neobsahuje kompletný zoznam staníc metra a jedna stanica je v skutočnosti fiktívna.

		Turista					Stanica A					Stanica B				
		F	K	N	R	Vi	C	G	L	Li	P	A	C	D	In	P
		el	e	at	y	ct	it	ar	e	b	or	rt	o	a	v	or
		ix	vi	h	a	or	é	e	s	er	te	s	ur	n	al	te
		n	a	n				d	C	té	d	et	c	u	id	d'
			n					e	o		e	M	el	b	e	O
								L	ur		la	ét	le	e	s	rl
								y	til		Ch	ie	s			é
								o	le		a	rs				a
								n	s		p					n
											el					s
P ri at eľ k a	Bianca															
	Diana															
	Joanna															
	Rebecca															
	Tessa															
S ta ni c a B	Arts et Métiers															
	Courcelles															
	Danube															
	Invalides															
	Porte d'Orléans															
S ta ni c a A	Cité															
	Gare de Lyon															
	Les Courtilles															
	Liberté															
	Porte de la Chapelle															

- Victorova cesta bude kratšia ako cesta turistu z Gare de Lyonu, ale zároveň dlhšia ako turistu v stanici Porte de la Chapelle. Rebeccin priateľ, ktorý sa nenachádza v stanici Liberté, bude cestovať kratšie ako Felix, ktorého vyvolená nie je Bianca.
- Priateľkou Ryana nie je Diana ani Tessa a ani jedna z nich nie je v stanici Invalides. Zo stanice Courcelles nie je podniknutá cesta trvajúca 18 minút.
- Kevin nie je v Porte de la Chapelle, avšak cesta do stanice, kam ide a nie je to Arts et Métiers, by trvala odtiaľ menej, ako zo stanice, v ktorej je. Za Dianou nejde Victor, ktorého cesta nezahŕňa Porte d'Orléans a rovnako tam nie je ani Rebecca.
- Biancin priateľ pocestuje o 2 minúty dlhšie ako Kevin. Cesta turistu z Liberté je kratšia ako cesta turistu smerujúceho do Courcelles či cesta za Tessou.
- Cesta turistu do Invalides trvá najkratšie spomedzi všetkých ciest. Ryan bude cestovať dlhšie ako Kevin.

ČAS CESTY

		Stanica A				
		C it é	G a r e d e L y o n	L e s C o u r t i l l e s	Li b e r t é	P o r t e d e l a C h a p e l e
S t a n i c a B	Arts et Métiers					
	Courcelles					
	Danube					
	Invalides					
	Porte d'Orléans					

		Stanica A				
		C it é	G a r e d e L y o n	L e s C o u r t i l l e s	Li b e r t é	P o r t e d e l a C h a p e l e
S t a n i c a B	Arts et Métiers					
	Courcelles					
	Danube					
	Invalides					
	Porte d'Orléans					

Pri riešení hádanky je odporúčané využiť **tabuľku č. 1** na zapisovanie dĺžky najkratšej trasy. Na vlastné účely možno využiť tabuľku č. 2 a **čistý papier**, kde je vhodné si zapisovať do vlastných tabuliek pomocné údaje, pretože hádanka je komplexná.

Turista:	Priateľka:	Východisková stanica (A):	Cieľová stanica (B):
Felix			
Kevin			
Nathan			
Ryan			
Victor			

V Službách nepriateľa

Monika Janečková III.D

Arien sa triasla vedľa matky, ale nekričala. Keď sa po nej natiahla, videla v jej očiach zúfalstvo, ktoré sa snažila zakryť. Jej otec Amathalu bol už mŕtvy, zavraždený, keď Xarovia, prívrženci Raiciona, prvýkrát vtrhli do ich dediny. Arien a jej matka však zostali ušetrené, pretože boli pre Xarov pekné so svojimi vínovými kučerami, jasne modrými a nevinnými očami. Neboli pripravení na nájazd. Sú to deti lesa, nie boja a krvi. Ťahali ich cez spálené lesy a pláne. Prechádzali cez spálené mestá plné mŕtvych tiel. Matka ju chránila pred vonkajším svetom. Zakrývala jej pohľad svojimi nádhernými modrými krídlami. Nebola s nimi schopná lietať, málokto vedel. No aj cez snahu svojej matky počula výkriky, plač osirelých detí. O dva dlhé týždne dorazili do Bolfastu. Bol to mohutný hrad postavený z čierneho kameňa, na ktorom rástol mach. Kameň sa pomaly rozsypával a hrad vyzeral, že môže každú chvíľu spadnúť. Jediné, čo narúšalo jednotnú štruktúru hradu, boli malé okrúhle okná bez skiel. Veže sa týčili do výšky niekoľkých desiatok metrov, okolo nich lietali blesky. Do hradu viedla jedna jediná cesta, ktorá viedla cez hlavnú bránu, ktorú strážilo niekoľko Kyklopov. V ten deň, keď prekročila brány, stratila matku. Kričala, keď jej matku ťahali pred vysokého muža s havraními vlasmi a fialovými očami. Hodili ju pred jeho trón postavený z lebiek svojich padlých nepriateľov. Muž sa na ňu pozrel a následne ju dal veliteľovi svojej armády, Xarovi s temným, hrôzostrašným výrazom. Jeho čierne chladné oči sa usmievali vzrušením a radosťou. Jej matka bola statočná, nevyronila slzu, hoci jej pazúry Narkov prepichovali jej boky. Arien nezvládla pohľad na matku pod tými strašnými príšerami. Rozbehla sa vpred, povrazy okolo zápästia sa jej hlboko zaryli do jemnej kože. Padla na kolená a pozrel sa na muža, slzy jej stekali po špinavej tvári. „Prosím,“ prosila a napínala sa proti Xarkom, ktorí ju začali ťahať späť, „Prosím, neublížuj jej! Prosím, prosím, prosím, ušetri ju! Ublíž mne! Znesiem jej bolesť! Nechaj ju prosím!“ Xarovia sa zastavili a pozerali na muža. Muž sa na ňu zapozeral, v jeho krutých, no predsa nádherných očiach sa niečo zalesklo. Urobili ho to desivým. „Nie,“ povedal jednoducho. Zakričala, keď opäť skočili na jej matku. Trhala sa v okovách, plakala, prosila a prosila o život svojej milovanej matky. Plakala, keď videla jej krv tiecť po studených kameňoch. Xarovia stiahli svojich miláčikov, víťazoslávne sa smiali a kričali, no Arien mala oči len pre svoju matku. Jej tvár bola bledá ako stena, pierka okolo tváre boli krvavé, krídla boli roztrhané a pierka poletovali okolo. Videla, že jej oči sú prázdne, jej ruka sa k nej stále natáhuje, akoby ju chcela pohladiť a povedať, že všetko bude v poriadku, že spolu to zvládnú. Triasla sa a cítila, ako sa v jej srdci usadzuje nenávisť a chlad. Pozrela na muža, opäťoval jej pohľad. Nechal ju kľaknúť pred jeho trón dosť blízko, aby cítila teplo z jeho tela, aby cítila jeho teplý dych na tvári. Pohladil ju po jemných, no špinavých vlasoch. Nenávidela ten dotyk. Nenávidela jeho. Nenávidela, že je tu sama, že od nej odtrhli matku. „Nie si ty statočný drobček?“ prehovoril chladným, no zároveň lákavým a podmanivým hlasom, „budeš môj dokonalá malý otrok, moja dokonalá poslušná hračka.“ Týmito slovami sa stala otrokom Raiciona, pána temnôt.

Bola jeho hračkou dlhé roky. Čas si nedržala dobre, keďže od svojho zajatia nevidela slnečné svetlo ani raz, no bola si istá, že to bolo okolo dvadsiatich rokov. Cez telo nosila tenkú zásteru, nohy mala bosé a na rukách, nohách a krku náramky z chladnej očarenej ocele. Na tele mala početné rany z trestov. Niektoré od biča, iné boli spôsobené nožom. Najhoršou jazvou bola však Raicionove meno vyryté cez hrud'. Každý deň jej pripomínala komu patrí. Vlasy mala dostatočne dlhé, aby ju za ne mohol t'ahať cez izby. Pokúšala sa ich niekoľkokrát ostrihať, ale cez noc vždy dorástli. Za roky, ktoré tu strávila, sa naučila veľa z temného jazyka, pochopila fungovanie ich spoločnosti. Na Salaba bola ešte mladá, nedosiahla ani dospelosť, vedela to, pretože v deň dospelosti jej vyrastú krídla, ale roky strávené kľáčaním pri Raicionových nohách ju neuveriteľne zostarli. Svoje dni trávila po jeho boku, tichá a poslušná. Kľáčala pri jeho tróne, zatiaľ čo ju hladil po vlasoch. Keď nebol jej pán na blízku, mohla sa túlať po chodbách, no nikdy nemohla odísť. Vedel to. Nie, keby existovala cesta von, nikdy by nemohla opustiť príbuzných a priateľov, ktorí jej ostali. Chránila ich najlepšie, ako mohla. Pre Xarov bola nedotknuteľná, využívala to vo svoj prospech. Už ju netrápi ich mŕtvolne šedá farba, cez ktorú sa t'ahajú symboly natreté krvou, ani špicaté zakrútené čierne rohy, ktorými nabodávali svoje obeť. Už si zvykla na ich miláčikov, ktorí neustále túžili po čerstvom mäse a krvi. Zvykla si na ich zelenú kožu, z ktorej neustále vyteká odporne zapáchajúci žltý hnis, na zápach ich pomaly rozkladajúcich sa tiel. V noci ju už nebudia výkriky detí, mužov, žien, ktoré kričia, keď ich Narkovia trhali a požierali zaživa. Zmierila sa so svojím osudom.

Keď sa jej pán vrátil do izby, stála pripútaná o stenu. Bola unavená a ubolená. Predtým, ako ju odpútal, si ju prezeral. Obdivoval značky, ktoré jej spôsobil na tele. Spôsobil každú jednu. Každá ranka na tele mala svoj príbeh. Príbeh, na ktorý by najradšej zabudla. Odpútal ju a chytil za vlasy. Hľadeli si do očí. Nenávidela, že jej pripadali krásne. Nenávidela, že jej pripadal pekný on. „Dnes v noci budeš kričať moja pekná,“ pohladil ju po krvavom šráme na líci, „ale zatiaľ vypadni!“ Rýchlo sa poklonila a utiekla z prekvapivo pekne vyzdobenej izby. Najviac času trávi za mohutným stolíkom z tmavého dreva, večne zapratanými knihami a rôznymi papiermi. Nad stolíkom je polička s truhličkou. Nikdy sa nedozvedela, čo v nej je. V strede izby je obrovská posteľ, v ktorej by sa s ľahkosťou vyspalo šesť ľudí. Vedľa postele sa nachádza jej kútik, ktorý pozostáva z pár handier hodených na zemi a reťazí visiacich zo steny. Bezcieľne blúdila po starých zaprášených chodbách, kým nezapočula výkrik bolesti. Zastavila. Raicion povedal, že dnes večer bude kričať, aspoň mu dá dôvod, aby kričala. S týmto rozhodnutím sa vybrala dole do mučiarní. Čím bližšie bola, tým boli výkriky hlasnejšie a bolestivejšie. Snažila sa zrýchliť, no jej podvyživené telo protestovalo. Dorazila neskoro. Nealdreal, Raicionov veliteľ, trpaslíka zabil. Vychádzal s úškrnom na tvári. Podišla k cele. Vo vnútri tmavej cely ležalo telo. Podľa veľkosti súdila, že to býval trpaslík. Jeho telo ležalo v strede cely. Hustá krv mu pomaly vytekala z tela a zafarbovala tmavý kameň. Jeho oči boli bez života, no zachovali si náznak bolesti. Jeho telo bolo roztrhané, neostal ani kúsok bez poškodenia. Podišla bližšie a zatlačila mu viečka. S poklonou a smútkom voči padlému bojovníkovi vyšla. „Ty si Salab však?“ ozval sa jemný mužský hlas. S trhnutím sa otočila. „Prepáč, nechcel som ťa vystrašiť,“ rýchlo sa ospravedlnil. Pristúpila bližšie.

Pred ňou sa objavil mladý trpaslík. Musel dospieť len nedávno, pretože jeho brada bola riedka a krátka. Vlasy mal čierne ako to najtmavšie uhlie, jeho brada bola o pár odtieňov bledšia, pripomínala smolu. Jeho oči pripomínali tie najčistejšie smaragdy osvietené mesačným svitom. Hrdo stál pred mrežami, jeho polonahé, vypracované telo osvetľovala žiara fakiel. Telo malo obliate potom z predchádzajúceho boja. Jediným zranením bol plytký rez na ruke. Zrazu sa hanbila za svoje opotrebované, napoly vyhladované telo. Jej plet' bola chorobne bledá z nedostatku slnka, špinavá a zakrvavená. Umývať sa mohla, len keď si ju pán želal na noc. Jej telo bolo pokryté jazvami a popáleninami. Jej oči už dávno stratili život. Teraz boli tupé, plné bolesti, ktorú by nemalo zažiť žiadne dieťa. „Moje meno je Reirsin a tvoje?“ zdvorilo sa predstavil. Už roky k nej nebol nikto zdvorilý. „Arien,“ zašepkala chrapľavo. Jej hlas bol drsný od rokov nepoužívania. „Rád ťa spoznávam,“ jemne sa usmial. Vtedy si všimla jeho plné červené pery. „Aj ja teba,“ oplatila náhle hanblivo. Nevedela, čo mu má povedať. Nevedela, či mu chce vôbec niečo povedať. Nechce si k nemu vybudovať vzťah, o pár dní môže byť mŕtvy. „Bol to môj priateľ,“ začal potichu, „bol to statočný trpaslík. Snažil sa nás chrániť, aj keď bol sám ťažko zranený. Zachránil moju sestru a mňa a teraz...teraz je mŕtvy. Doma by sme mu vystrojili úctivý pohreb a skladali by sme o ňom piesne. Teraz mu môžem len zložiť úctu.“ Bola pre neho smutná. Nikto si takýto osud nezaslúži. „Je mi ľúto tvojej straty, nezaslúžil si takýto osud,“ povedala do ticha. Rozhodla sa mu nechať čas pre seba. Pomaly začala odchádzať. „Prídeš ešte?“ ozval sa nádejný hlas. Nedokázala mu povedať nie. Prikývla a s posledným pohľadom na trpaslíka, ktorý práve prišiel o priateľa, odišla. Rýchlo zašla do jaskyne, kde vliezla do ľadovej vody, aby sa opláchla. Ľadová voda pôsobila ako špendlíky, ktoré sa jej zarezávali do kože. Vyšla a vyrazila za svojím pánom. Otvorila dvere a okamžite si kľakla s hlavou na podlahe. Vedela, že je tam. Vždy to vedela. „Pod' sem,“ ozýval sa miestnosťou jeho chladný barytón. Postavila sa a rýchlo podišla k nemu. Nemal rád, keď nesplnila príkaz okamžite. Jediným pohybom zápästia ju vyzliekol. Lačne hľadel na jej nahé telo. Obdivoval prácu, ktorú urobil na jej tele. Bolo to ako umelecké dielo. „Zdvihni ruky nad hlavu,“ zašepkal jej do ucha, ľahko sa o neho opieral perami. Cítila jeho teplý dych na svojom krku, jeho pery jemne priložené na jej uchu. Na tele sa jej vytvorili zimomriavky. Okolo zápästí sa jej zamkli putá a rozodreli už tak poničenú a jemnú kožu. Napoly visela zavesená ku stropu, podlahu dosahuje sotva špičkami nôh a ubolené svaly sa ozývali na protest. V jeho očiach bol hladový lesk, ktorý ho robil ešte nebezpečnejším. Nenávidela chvíle, keď sa takto správal. „Dnes sa zabavíme moja milovaná,“ jemne jej prešiel prstami po nahých bokoch. Bojovala proti potrebe uhnúť sa. Zavrela oči a pripravila sa na bolesť, ktorá mala prísť. Prvý úder biča dopadol na jej odhalené rameno. Kvapôčky krvi sa rozprskli na stenu. Cítila, ako jej tečie dole chrbtom. Ďalšia rana dopadla na bok. Po dvadsiatej rane začala kričať. Nedokázala naďalej zdržiavať svoju bolesť. Chrbát mala ako v jednom ohni, nutkanie zdvihnúť ruky a chrániť sa bolo stále silné. Ale nič nezabezpečí sprísnenie trestu spoľahlivejšie ako vzdor. Mohla otočiť hlavu a zahryznúť sa do ramena, nie aby potlačila krik, ale potrebovala novú bolesť, potrebovala rozptýlenie.

Ani si nevšimla, kedy ju prestal bičovať. Uvedomila si to až v dobe, keď pocítila jeho ruky na svojich bokoch. Začali ju hladiť. „Pripravená moja drahá?“ ľahko sa svojimi perami dotkol spotenej šije a pritisol sa na jej nahé zakrvavené telo. „Môžeš kľudne kričať,“ počula ho zašepkať, kým jej telom prenikla nová bolesť.

Reirsina navštevovala každý deň, bola pri ňom počas každej voľnej minúty. Postupne sa z nich stali dobrí priatelia. Nevedela si toto miesto predstaviť bez neho. Vedela, že to nie je správne, že by sa nemala na nikoho viazať, ale stalo sa. Ich stretnutia neboli vždy za šťastných okolností. Mnohokrát nebol ani jeden schopný poriadne rozmýšľať, hovoriť, no už iba prítomnosť toho druhého pomáhala. Opierala sa o chladné mreže jeho cely. Rozprával jej zábavný príbeh zo svojho detstva. Vždy vravel, že pre nich jeho rodina príde, že ich zachráni a môže žiť s nimi v hore. Nechcela mu brať nádeje, tak sa vždy len usmiala. „Raz, keď som bol malý, pamätám sa, ako ma strýko učil strieľať z luku. Vyrobil mi taký maličký detský luk s šípy. Vždy som sa chcel naučiť strieľať z luku. Pre trpaslíkov to nie je bežné, ale lukostrelcom bol môj otec, cítil som sa k nemu bližšie. Takže postavil ma pred terč a povedal nech vystrelím. Urobil som ako povedal. Šíp sa nejak odrazil a zapichol sa mu do palca. Nevedel som sa prestať smiať,“ zasmiali sa. Milovala chvíle, keď len sedeli a rozprávali sa, keď zabudli na svoju ťažkú situáciu. „Povieš mi niečo o svojej rase? Nevieam o Vás veľa,“ zmenil tému a so záujmom na ňu hľadel. Zamyslene si pobúchala po brade. „Nevieam, kde by som mala začať...“ „Čo napríklad na začiatku?“ prerušil ju s úškrnom. Hravo ho buchla do ramena a prekrútila očami. Rád ju dráždil. „Takže boli sme stvorení bohom Xilaxom. Boli sme jeho druhé deti. Stvoril nás s rovnakou láskou k prírode, akú mal on. Sme spätí s prírodou. Každý z nás sa v deň svojej plnoletosti spojí s prvkom. Moja matka bola spätá so vzduchom a otec so zemou. Nedokážeme ich priamo ovládať, ale sme na nich citliví. Tiež nám vyrastú krídla. Niektorí ich majú také veľké, že dokážu lietať! Dúfam, že aj ja budem mať také. Mohla by som odtiaľto odletieť. Znova by som videla slnko. Vlasy by mi rozfúkal vánok, na tvári by som cítila dážď,“ hovorila zasnene. Nepamätala si, aký to bol pocit. Už si nepamätala, aké to bolo, keď ju ráno pohladili slnečné lúče, ako mala líčka vymrznuté a mamička jej pripravila horúci čaj a posadila ju pred krb. Nepamätala si, ako sa cítila sloboda. „Neboj sa,“ pohladil ju po tvári, „moji príbuzný prídu, zachráni nás. Potom znova uvidíš slnko. Zažiješ slobodu. Zoznámim ťa so svojou rodinou! Moja mladšia sestra by si ťa zamilovala. Strýko by zo začiatku bol chladný a odťazitý, ale jedna rada sekerou od matky a hneď bude prístupnejší. Môj brat by ti určite ukázal svoje schopnosti s mečom. Rád hovorí, že je najlepší, ale my poznáme pravdu! Najlepší som predsa ja!“ Hrdo nafúkol hrud. Zachichotala sa. Usmiala sa na neho. Hľadeli si do očí. Tie jeho boli ako studňa. Čím dlhšie sa do nich pozerala, tým viac sa v nich topila. Priblížili sa k sebe bližšie. „Takže tu tráviš všetky svoje dni,“ vydesil ich chladný hlas. Bolo po krásnej chvíli. Okamžite sa dala do submisívnej polohy. „Nechaj ju na pokoji,“ zavrčal Reirsin. Jeho oči boli plné odhodlania. Nenechal by jej ublížiť. Chladne sa zasmial. „A kto ma zastaví, Ty?“ vysmieval sa, „ale dokážem to zariadiť. Môžeš zaujať jej miesto.“ „Áno!“ okamžite súhlasil. Nemusel nad tým ani rozmýšľať. Arien sa zdesene rozšírili oči, Raicion si to samozrejme všimol.

V očiach sa mu zablysklo. „Ale necháme si to na neskôr,“ mávnutím ruky ho hodil o stenu. Ozvalo sa zapraskanie. Jeho telo ostalo nehybné.

Na telo pred sebou zoslal prúd ľadovej vody. Sadol si do pohodlného kresla čiernej farby. Preložil si nohy a vzal do rúk pohár s čerstvou krvou. Ľahko si odpil. Druhou rukou jemne pohladil svojho milovaného otoka. Z tela ležiaceho na zemi sa ozval ston. Ľadová voda ho prebrala z hlbokkej temnoty. Cítil chlad. Vysielal do jeho tela bolestivé ihličky, ktoré sa zakusovali s chirurgickou presnosťou. Ticho narušoval len jeho ťažký dych. „Bolo načase, aby si sa prebral,“ jemne naklonil hlavu. Vystrelil do sedu. Hlavou mu prešla bolesť. Jeho kliatba ho zachytila úplne nepripraveného. Zrútil sa na zem. Mal pocit, že sa mu roztrhne hlava. „Moc toho nevydržíš,“ povedal sklamané. Zaťal zuby a prinútil sa ho nezabiť. „Postav sa!“ prikázal mu. Odmietavo vystrčil bradu. „Nezabúdaj, za koho si zobral trest. Stále môžem potrestať ju,“ odpil si z pohára. Jeho oči sa zdesene otvorili. To nechcel! Nemôže ju nechať trpieť! Trpela už viac ako dost! Je to len nevinné dieťa... Neochotne sa postavil. V tej chvíli sa okolo jeho zápästí omotali hrubé laná, ktoré mu rozťahli ruky a pripevnili ich k okovám. Rozhodol sa, že jej neurobí radosť a nebude kričať ani prosiť. Jeho predsavzatie sa zrútilo ako domček z kariet hneď po prvej rane bičom. Mal pocit, že každá ďalšia rana vytrhla časť mäsa z tela. Chrbát sa mu mimovoľne ohýbal. Len matne si uvedomoval, že kričí a cez zrak mu tancujú čierne škvrny. Všetkou vôľou sa snažil nespádnúť. Malo by to za následok len vykĺbené rameno. Jeho nohu prešla bolesť. Nevedel čo ju spôsobilo. Vlastne to vedieť ani nechcel. Hodil na neho ďalšiu mučiacu kliatbu. Zmietal sa v bolestiach. Už nebol schopný ani kričať, medzitým ako po ňom hádzal kliatby. Z úst mu vytekal pramienok krvi. Raicion k nemu pristúpil bližšie a zohol sa na úroveň jeho očí. „Si pripravený na ďalšie?“ prstami mu jemne, priam láskyplne prešiel po líci. „Daj sa liečiť,“ zavrčal a napľul mu na tvár. Nevyzeral nahnevane, práve naopak, vyzeral, že si užíva jeho bojovnosť. „Moji ľudia ma nájdu a zachránia ma. Potom ťa prinútim putovať,“ zasyčal na neho. Jeho ochabnuté vlasy sa mu lepili na vlhké, začervenané líca. „Myslím si, že jediný, kto bude niečo putovať si ty môj drahý,“ zobral do ruky opasok. Zvukom sa ozvalo svišťanie a následný náraz kože o kožu. Zameral sa predovšetkým na zadnú stranu jeho nôh. Po niekoľkých minútach uznal svoju prácu za dostatočne uspokojivú. Zozadu sa na neho pritisol. Ruky položil na stehná. Rád cítil ako z nich sála teplo. „Aj keď si užívam týranie tvojho úbohého tela, oveľa radšej mám osobnejší prístup,“ zašepkal mu do ucha. Perami sa mu jemne oprel o ucho. Jednou rukou mu stiahol spodné prádlo a druhou si začal rozopínať nohavice. Stiahol si nohavice a natlačil sa na neho. Cítil ako sa jeho vzrušenie dotýka jeho zadku. Bol vystrašený. „Povedal by som, že budem jemný, že to prežiješ, ale... klamal by som,“ zasmial sa. Reirsin si bol istý, že dnes zomrie. Netrápilo ho, že zomrie, trápilo ho, čo sa stane s Arien, s jeho milovanou, s jeho láskou. Nestihol jej ani povedať, čo k nej cíti. Cítil ako sa do neho začína tlačiť. Dych k nemu prichádzal čoraz ťažšie, zrak sa zatemňoval...

Musela to zastaviť. Musela ho zachrániť! Nemohla ho nechať zomrieť! Postavila sa a skočila po svojom pánovi. Bolo to neuvážené a hlúpe rozhodnutie, no bolo to rozhodnutie urobené zo srdca. Snažila sa mu vyškriabať oči, no jednou rukou ju odhodil. Zviezla sa po stene. Kráčal k nej. Jej osud bol spečatený. Aspoň uvidí svojich rodičov a svojho milovaného. Zavrela oči a čakala na svoju smrť. Jej uši naplnil zvuk kovu narážajúceho o kameň. Rýchlo otvorila oči. Trpaslíci! Prišli! Presne ako povedal Reirsin! Raicion sa otočil na podpätku a vyšiel z cely. Určite išiel zhromaždiť svoje jednotky na boj. Priplazila sa k svojmu milovanému. Položila si jeho hlavu do lona a jemne ho pohladila po hlave. Vyhýbala sa jeho krvácajúcim ranám. Odsunula mu vlasy zo spoteného čela. Zatrepotali sa mu viečka. Opäť uvidela jeho krásne smaragdové oči. V hrudi ju zvieral strach, že je to naposledy. Po lícach jej stekali slzy. Aj cez svoju bolesť vykúzlil jemný úsmev, ktorý jej venoval. Vtedy si uvedomila, že sa zamilovala. Urobila niečo, čo prisahala, že nikdy neurobí. Nevymenila by však čas s ním za nič na svete. Jeho pohľad bol unavený. Desilo ju to. „Neboj zvládneš to! Trpaslíci prišli presne, ako si povedal. Nevzdávaj to teraz, keď máme konečne šancu na slobodu,“ naliehavo ho prosila. Nemohla by žiť bez neho. Teraz, keď okúsila lásku, nehodlala sa jej tak skoro vzdať. „Nikam nejdem rosdatinkt. Nemohol by som ťa opustiť,“ zašepkal jej. Vodnato sa na neho usmiala. „Neplač, nerád ťa vidím smutnú,“ palcom jej zotrel slzy. „Čo to znamená? Rosdatinkt?“ oprela sa do jeho dotyku. „Moja vyvolená,“ zašepkal jej. Chvíľu na seba len hľadeli. „Reirsin!“ vykrikol mužský hlas. Vydesene si svojho milovaného pritiahla bližšie k sebe. Vyzývavo hľadela na starého trpaslíka. Mal dlhú čierno-striebornú bradu, aristokratický nos, vysoké líčne kosti, opálenú tvár, jeho oči boli azúrovej farby. Jeho líca mali od námahy červený nádych. Po tvári mu stekal pot, hrud sa mu rýchlo zdvíhala a klesala. Na sebe mal obtiahnuté brnenie, ktoré bolo postriekané čiernou krvou Xarov. „Pusť môjho synovca!“ zavrčal a namieril na ňu meč. „Strýko Furkin! Nechaj ju! To je Arien. Pomohla mi!“ zastal si ju a sčasti ju zakryl svojím telom. Zamračene sklonil meč. Podišiel bližšie a vytiahol svojho synovca do srdcervúceho objatia. „Musíme odísť. Nevieme, ako dlho dokážeme vydržať.“ Zobral väčšinu váhy svojho synovca a vydali sa smerom von. Arien ich potichu nasledovala. Prišli k prednej bráne. Prvýkrát po rokoch prekročila prach Bolfastu. Zakryla si oči. Slnko bolo také jasné! Vytesnila všetky zvuky boja. Bola slobodná! Zhlboka sa nadýchla čerstvého vzduchu. Bol taký osviežujúci! Necítila žiadny zápach rozkladajúcich sa tiel. Na tvári cítila jemný vánok. Bola voľná! Všetci boli voľní! Na tvári sa jej vytvoril úsmev. Podišla k Reirsinovi a objala ho. Vôbec sa nestarala o jeho mračiaceho sa strýka. Z očí jej tiekli slzy. Zmáčala mu rameno, no teraz to ani jedného netrápilo. „Nechajte si to na neskôr,“ vyštekol, „musíme odísť!“ Odtiahli sa od seba a začervenali. Utekali smerom k lesu. Arien zbadala Raiciona s nožom pripraveným na hodenie. „Pozor!“ zakričala a v poslednej chvíli vytlačila Furkina z cesty. Chrbtom jej prešla spaľujúca bolesť. Bolesť. Ostrá aj tupá sa spojili v snahe zbaviť ju vedomia. Na tvári jej pristála štipľavá facka. Zažmurkala a začala znova vnímať svet okolo seba.

Dve silné ruky jej tlačili látku na ranu, z ktorej rýchlo vytekala krv. Reirsion sa s ňou zhováral: „vydrž. Zvládneš to! Prežila si roky ako jeho otrok, teraz to nemôžeš vzdať! Si slobodná!“ Oči mu bezcieľne blúdili, ruky sa mu triasli, no hlas mal prekvapivo pevný. Zdvihla ruku, ktorá jej zrazu prišla ťažká a priložila mu ju k tvári. „Mám všetko, čo som kedy chcela,“ zašepkala, „znova som uvidela slnko, cítila pohladenie vánku, zažila lásku...“ „Nie, nie, nie! Musíš bojovať. Nemôžeš ma teraz opustiť! Len som ťa našiel. Nemôžem...nemôžem žiť bez teba,“ na konci sa jeho telo otriasalo miernymi vzdychmi. Nechcela ho opustiť. Samozrejme, že nechcela! Mala vtom však na výber? Nikto sa jej nikdy nepýtal, čo chcela. Tentoraz to nie je výnimka. „Len mi sľúb, že budeš šťastný,“ oči jej zrazu pripadali neuveriteľne ťažké, pomaly sa zatvárali. „Nie! Prosím nie!“ jeho telo sa otriasalo vzlykmi. Pritiahol si jej telo bližšie k sebe. Strýko si k nemu kľakol. Utešujúco mu položil ruku na rameno. Chytil ruku dievčaťa a skúsil jej pulz. Bol slabý, no stále tam bol. „Ešte žije, ale pokiaľ chceme, aby to tak ostalo, musíme si pohnúť,“ zdvihol usazené oči na strýka a prikývol. Nehľadiac na svoje vlastné zranenia sa postavil so svojou milou v náručí a rýchlo nasledoval strýka.

Temnota bola úžasná. Upokojujúco ju objímala a húpala ju vo svojom náručí tak, ako by matka húpala svoje dieťa. Šepkala, že všetko zlé skončí a už bude len lepšie. Bolo jej úžasne! Utápala sa v sľube a počúvala jemný hlas. Nerozumela slovám, ale chápala jeho význam. V niektorých chvíľach sa priblížila k vedomiu natoľko, aby cítila spaľujúcu bolesť v tele, šepkajúci hlas bol hlasnejší a povedomejší. Nemala potrebu sa z temnoty vracieť, tu sa cítila slobodná ako vták, ktorý šťastne kľže vzduchom, necítila bolesť ani strach. Neplynul tu čas, začínala sa cítiť ako doma. Nikdy nebola úplná tma. Často sa objavili krátke záblesky spomienok. Vedela, že by mala tých ľudí poznať, no ich tváre jej boli cudzie. Jej viečka sa zachveli, ale oči zatiaľ neotvorila. Vdychovala vôňu kameňa a čokolády. Uvedomila si, že ju nič nebolí. Pokusne otvorila oči, rýchlo ich však zavrela pred oslňujúcim jasom. V ústach mala sucho ako na Sahare. „Arien?“ opýtal sa jasne mužský hlas. „Vodu,“ zašepkala a zhrozila sa, ako moc má chrapľavý hlas. Pootvorila oči, keď bola k jej ústam jemne priložený pohár vody. Lačne sa napila. Pohár na jej veľké sklamanie odtiahli. Zakňučala. „Neboj, za chvíľu ti dám viac,“ prehovorila osoba. Konečne sa na neho poriadne pozrela: „Reirson,“ zašepkala. Vyzeral inak. Na sebe mal draho vyzerajúcu bielu tuniku s krátkym rukávom a vyšívajú zlatom. Nohavice mal obtiahnuté s hrubým koženým opaskom. Vlasy mal učesané, bradu zapletenú. Jeho tvár bola bledá a pod očami mal kruhy. Pravdepodobne sa už dlho poriadne nevyspal. „Nespál si,“ obvinila ho. „Nie,“ zašepkal, „ako by som mohol spať, kým si ty pomaly umierala?“ V tvári mal vpísanú agóniu. Pomaly sa posadila a natiahla k nemu ruky. Keď sa priblížil, stiahla ho k sebe do postele. Hlavu si položila na jeho hrud' a počúvala tlkot jeho srdca. „Myslel som si, že ťa už nikdy neuvidím,“ povedal do ticha. V očiach mal vzdialený výraz. „Ale teraz som tu a už ťa nikdy neopustím,“ prikývla si. Pobavene sa usmial. „Vieš, že máš krídla?“ opýtal sa zrazu. Prekvapene zamrkala. Koľko spala? „Aké sú?“ nechcelo sa jej ani pohnúť. Prekrútil očami a povedal: „Sú biele ako diamant a žiarivé ako hviezda na oblohe.“ „Ty lichotník! A nakoniec budú čierne ako smola,“ smiala sa. Dramaticky sa chytil za hrud'. „Nikdy by som ti takto neklamal,“ tváril sa pohoršene.

Prekrútila očami. Zatvorila oči. Jemne ju hladil po vlasoch a mrmlal nezrozumiteľné slová náklonnosti. To a pravidelné stúpanie a klesanie jeho hrude ju pomaly uspalo. Zaspala s úsmevom na tvári a v náručí svojho drahého.

Prešlo niekoľko týždňov od ich oslobodenia. Bránou Bolfastu prešlo len niekoľko Salabov. Väčšina bola zabitá alebo neprežili svoje zranenia. Tí, ktorí prežili, sa vrátili do svojej rodnej krajiny. Arien sa rozhodla zostať v hore s trpaslíkmi. Nepoznala nič iné ako kameň. Neverila, že sa dokáže vrátiť na polia a do lesov. Stála na balkóne a pozerala sa na prírodu okolo. Užívala si slnko. Nemyslí si, že by ju niekedy omrzelo. Zozadu ju objali ruky. Usmiala sa a oprela o telo za ňou. „Vedel som, že ťa tu nájdem,“ oprel si o ňu hlavu. „Prečo si ma hľadal?“ spýtala sa nevinne. Mierne sa odtiahol a otočil ju tvárou k sebe. Zvedavo naklonila hlavu. Kľakol si na koleno. Jej oči sa rozšírili. Čo robil?? Do rúk jej jemne vložil krabičku. „Prijmeš prosím moje dvorenie?“ pozeral sa nádejnými očami. S trasúcimi rukami chytila krabičku a otvorila. Obsah jej vyrazil dych. Vybrala krásny drevený náramok. Po jeho obvode boli detailne vyrezané kvety, ktoré preťalo slnečné svetlo. Náramok bol mierne opálený, čo mu dodávalo neobyčajný nádych. „Arien? Si v poriadku?“ započula jeho ustaraný hlas a uvedomila si, že zabudla dýchať a v očiach sa jej hromadili slzy. Skočila mu do náručia a poslala tak oboch na zem. „Isteže si prijímam tvoje dvorenie! Dúfam, že si nemyslíš opak!“ udrela ho do ramena, no s úsmevom na tvári a šťastím v duši. Zhlboka sa nadýchol a odstránil všetky pochybnosti. Naklonil sa dopredu, chytil jej tvár do rúk a konečne ju prvýkrát pobožkal. Jej pery boli jemné s ťa hodváb, ústa sladšie ako malina. Pritiahol si ju bližšie a prehĺbil bozk. Sladko zastonala, ale jej stonanie sa stratilo v bláznivom bozku, ktorý obaja tak zúfalo potrebovali. Objala ho okolo krku a prsty zamotala do vlasov. Ich bozk bol horúci, vášnivý a plný pocitov. Bol to divoký tanec vášne. Zabudli kde sú a koľko času prešlo, kým ich pľúca ochoreli nedostatkom kyslíka. Odtiahol sa a jemne jej prstom cez opuchnutú peru. V bruchu im lietali motýle. Vedeli, že boli stvorení jeden pre druhého. Ich duša sa stala celistvou. „Milujem ťa,“ zašepkal jej a ich pery sa znova spojili.

NÁŠ VPLYV NA ŽIVOTNÉ PROSTREDIE

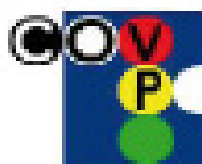

Doprava bola zodpovedná za približne štvrtinu celkových emisií CO₂ v EU v roku 2019, z čoho **71,7 % pochádzalo z cestnej dopravy.**

Oxid uhličitý v atmosfére ohrieva planétu, čo spôsobuje klimatické zmeny. Ľudské aktivity zvýšili obsah oxidu uhličitého v atmosfére o **50 % za menej ako 200 rokov.**

CENTRUM
ODBORNÉHO VZDELÁVANIA A PRÍPRAVY
PRE DOPRAVU A TELEKOMUNIKÁCIE
Stredná priemyselná škola dopravná Trnava

Študentská 23, 917 45 Trnava, tel.: 033-552 11 61, e-mail: spsdtt@stonline.sk, www.spsdtt.sk

Kam po skončení základnej školy

**ŠTUDUJ
DOPRAVU**

perspektíva a stabilita
profesionálne uplatnenie

**Hľadáš
si strednú
školu?**

ŠTUDIJNÉ ODBORY S MATURITOU:

ELEKTROTECHNIKA
KOMUNIKAČNÉ A SIEŤOVÉ TECHNOLOGIE

**ELEKTROTECHNIKA V DOPRAVE
A TELEKOMUNIKÁCIÁCH**

SIEŤOVÉ TECHNOLOGIE A KOMUNIKAČNÁ BEZPEČNOSŤ

**PREVÁDZKA A EKONOMIKA DOPRAVY
- LOGISTIKA V DOPRAVE**

PODNIKANIE V DOPRAVE A SIEŤACH

DOPRAVNÁ AKADEMIA

Ekonomická manažment v doprave

TECHNIKA A PREVÁDZKA DOPRAVY

AUTOMOBILNÁ TECHNIKA

Študuj, pracuj a zarábaj so štipendijným programom

Chceš nás prísť navštíviť, alebo získať bližšie informácie?

Dohodni si termín, piš na spsdprijimacky@gmail.com

volaj **033-552 10 85**, hľadaj bližšie info na www.spsdtt.sk.